

Srebro (symbol chemiczny Ag) jest metalem szlachetnym znanym ludzkości od czasów starożytnych – ma ono równie dawną historię jak złoto.

Srebro cechuje się pięknym metalicznym połyskiem oraz niezwykłą łatwością polerowania. Podobnie jak złoto daje się bardzo łatwo rozciągać i rozklepywać na cienkie blaszki. Srebro posiada największą ze wszystkich metali przewodność prądu elektrycznego oraz ciepła, ponadto ma ono najjaśniejszą barwę i największy współczynnik odbicia światła. Czyste srebro jest metalem bardzo miękkim (choć nieco twardszym od złota) dlatego do wyrobu biżuterii używa się stopu srebra z miedzią i innymi metalami.

Ciężar właściwy srebra jest prawie dwa razy mniejszy niż złota, jest on natomiast porównywalny z ciężarem właściwym ołowiu (sztabka srebra o objętości jednego litra waży 10,49 kg, taka sama sztabka ołowiu waży 11,34 kg, natomiast litrowa sztabka złota waży aż 19,28 kg).

W przyrodzie srebro występuje w związkach z innymi pierwiastkami takimi jak: siarka, arsen, antymon (tworząc minerały: argentyt, pirargiryt, prustyt i inne) lub stanowi domieszkę do rud innych metali, takich jak miedź i ołów. W odróżnieniu od złota, srebro praktycznie nie występuje w przyrodzie w postaci samorodków.

Ciekawą cechą srebra są jego właściwości bakteriobójcze – już w starożytnej Grecji i Rzymie używano srebra w celu zapobiegania infekcjom. Właściwości te odkryto na nowo w średniowieczu i srebro zaczęto używać do dezynfekcji wody i konserwowania żywności. W XIX wieku srebrne monety były umieszczane przez marynarzy w beczkach z wodą i winem, dzięki czemu substancje te dłużej zachowywały świeżość.

Srebro bardzo łatwo łączy się ze związkami siarki obecnymi w powietrzu, co objawia się tworzeniem brunatnego lub czarnego nalotu na biżuterii i innych przedmiotach wykonanych ze srebra. Dlatego też biżuterię srebrną należy regularnie czyścić, aby zachowała ona swoje piękno i blask.